

سود روسیه از تحریم‌های غرب علیه ایران

مصاحبه با الهه کولائی

سرویس روسیه/خبرگزاری آران
خبرگزاری آران /سرویس روسیه : در دکتربین سیاست خارجی روسیه، کشورهای آسیای مرکزی نقش اساسی را ایفا می کنند، ولی ایران چه جایگاهی را در سیاست روسیه دارد؟

آیا پس از روی کارآمدن دمیتتری مدودیف، رئیس جمهور جدید روسیه در مباحثات مربوط به تعیین رژیم حقوقی خزر و مشخص شدن مرزهای آبی در قسمت جنوبی این دریا، تغییری پدید آمده است؟

الهه کولائی: Bildunterschrift: Groansicht des Bildes mit der Bildunterschrift: الهه کولائی

الهه کولائی، استاد دانشگاه وعضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس ششم، در مصاحبه با دویچه وله می گوید که سیاست تحریمات و فشارهای غرب علیه ایران به نفع روسیه تمام شده و دست روس ها را در اعمال سیاست خود در منطقه بازتر کرده است.

دویچه وله: شما در آخرین مصاحبه های خود از "جابجائی قدرت" در روسیه صحبت کردید. آیا این بدان معناست که سیاست روسیه پس از روی کار آمدن دمیتتری مدودیف در قبال ایران تغییری نکرده ، یعنی همان ادامه سیاست پوتین هست؟

الهه کولائی: بنظر نمی رسد که بعد از دوران پوتین تغییری در سیاست اویرو- آسیاگرائی روسیه که در سال های گذشته با واقع گرائی پیوند خورده، بوجود بیاید. دمیتتری مدودیف بنظر من ادامه دهنده سیاست پوتین خواهد بود. البته به طبع شرایطی که در منطقه و جهان شکل می گیرد، ممکن است تغییراتی اتفاق بیافتد ولی در خطوط کلی سیاست روسیه نسبت به ایران بعد از پوتین تغییری حاصل نشده و نخواهد شد. و اخیرا هم با انتشار دکتربین سیاست خارجی روسیه به نظر می رسد این توجه شدت بیشتری یافته و تلاش روسیه برای بهره بردن از نقش و جایگاه ایران در برابر اروپا و آمریکا شدت و گسترش بیشتری پیدا کند.

دویچه وله: در سیاست خارجی روسیه بویژه همسایگان شمالی ایران نقش و جایگاه ویژه ای را ایفا کرده اند، نخستین سفر خارجی رئیس جمهور روسیه دمیتتری مدودیف به قزاقستان و به دنبال آن به ترکمنستان و آذربایجان، نشان می دهد که همسایگان شمالی ایران نقش اساسی در سیاست خارجی روسیه ایفا می کنند. آیا این سیاست در قبال ایران هم تداوم پیدا خواهد کرد؟

کولائی: اهمیت آسیای مرکزی و قفقاز برای روسیه در سال های اخیر روند کاملاً رو به افزایشی را نشان داده و همانطور که اشاره کردم از دوران آقای پوتین به دوران آقای مدودیف همین سیاست ادامه پیدا کرده. در همین چارچوب به دلیل اعمال فشارهای همه جانبه ای که ما در چارچوب شکل گیری اجماع جهانی علیه ایران از طریق فشارهای تحریم ها مواجه هستیم، طبیعی است که این تغییرات در روسیه با نیاز ایران تطابق پیدا می کند و طبعاً در پاسخ به این فشارها ایران هم سعی خواهد کرد از نیاز روسیه و از ملاحظه روسیه در منطقه استفاده کند. بنابراین ما می توانیم به دلیل اعمال این فشارها و افزایش در واقع فشار بین المللی بر ایران شاهد تفویت سیاست "نگاه به شرق" ایران و توسعه روابط با کشورهای آسیای مرکزی، قفقاز، روسیه، چین و تا حدی با هند هستیم و به نوعی سیاست "نگاه به شرق" را در این منطقه گسترش داده و لذا من فکر می کنم که روابط هر دو کشور در حوزه های مختلف گسترش پیدا بکند و البته بدون تردید آمریکا و اروپا در تقویت این همکاری بر اساس نکاتی که اشاره کردم نقش بسیار تعیین کننده ای را ایفا می کند. دویچه وله: آیا به نظر شما پس از روی کار آمدن دیمتری مدودیف تغییری در قبال سیاست روسیه در دریای خزر بوجود خواهد آمد، چون یکی از بازیگران اصلی در دریای خزر

روسیه است. آیا در تعیین رژیم حقوقی دریای خزر، به عبارتی در مشخص شدن نظام حقوقی این دریا شاهد سیاست جدیدی از سوی روسیه خواهیم بود؟
کولائی: سیاستی که روس ها اعمال کردند مثل همه کشورهای جهان تامین منافع و ملاحظات خاصی بوده که در این حوزه آبی به آن اعتقاد داشتند و حتی تقسیم منابع زیربستری این دریاچه هم می بینیم که نمی تواند نهائی بشود، به دلیل تفسیر خاصی که روسها دارند و تمایلاتی که قزاق ها و آذری ها در خصوص مبنای حاکمیت این تقسیم مطرح می کنند. در واقع بنظر می رسد در شرایط جدید ما شاهد بازتر بودن دست روسیه در این سیاست باشیم. در واقع با اعمال فشار بر ایران روس ها امکان بیشتری را برای گرفتن امتیازات بیشتر خواهند داشت و توان چانه زنی در شرایط جدید از سوی ایران طبعاً کاهش خواهد یافت و لذا من تصور می کنم این اعمال فشارها از هر جهت به نفع روسیه در منطقه دارد شکل می گیرد.

دویچه وله: آیا تحریمات اقتصادی که علیه ایران اتخاذ شده سبب خواهد شد که ایران به سمت کشورهای همسایه شمالی کشیده شود؟
کولائی: فکر می کنم که این نتیجه طبیعی اعمال تحریم ها از سوی کشورهای اروپائی و آمریکاست. به دلیل اینکه ایران کشور بزرگی هست که در یک منطقه جغرافیائی بسیار پراهمیت قرار گرفته. افزایش فشارها سبب خواهد شد تا بازارهای جدیدی که بطور بالقوره برای ایران قرار دارد، هدف قرار بگیرد. منتهی نکته مهم بنظر من این هست که فشارها باعث خواهد شد که در عین حال که بازارهای جدید و فضاهای جدید باز می شود، ولی به دلیل کاهش چانه زنی ایران طبعاً کشورهای منطقه و منجمله خود روسیه بهره اصلی را در این ارتباطات خواهند برد.

پایان پیام.